

Būtom nauda dēdesnē

Juonis, po Vēsū Švēntū sorinkēs kas nebereikalings nu artēmūju kapieliu, nonešē ē ožkapi, kor īr soversta dēdēliausē kopēta: vainēku, kiuocieliu, žēidū... Ēškratēs šlamus ēš viedra, atsēstuojēs, pasiriemē ronka pri snokē ēr kažkou rimtā mēslēj. Kor bovēs – kor nebovēs, atsērada ēr Petris.

– Labdēin, sosiedā, – kuo tēp sosērūpēnēs dūmuoji? – užklausē atejosesis.

– Mēslējo, Petrali, kēik če pinigū gol tuo krūvuo.

– Noj noj. Baiso veizietēis, kāp žmuonēs be rēkala ēšmet piningus.

– Nojau ožejē bjauri mada. Mērē žmuogos, vainēkās sēinas apkabinie. Krepšēlē apie graba netelp. Sostata priongie ēr kēimalie, – prētar Juonis.

– Prineš, privež poikiu poikiausiu, brongiu brongiausiu. Vīkst, kāp dabā īr sakuoma, konkurēncējē. Va če aš galio...

– No ēr kas ēš tuo? Pabūn tuos brongenībēs ont kapa kelēs dēinas ēr atsēdor va če! – so ronka paruodē ē savartīna Juonis. Mon ruoduos, ka mērosioujou nier nikuokiuos nauduos. Nauda īr tēms, kas tus vainēkus ēr krepšēlius dērb.

– Seniau liuob atneštē vēina, ontra žēidieli, baguotesnėje – grabnīčēnē žvakele. No kartās liob būs vēns kēts patiū darba vainēkielis – ēr vēskas.

– Geriau būto, ka tus piningus, kor išleid tēms vainēkams, atēdoutom mērusiuojē šeimā. Parēmtuom bieduo. Ēr nauda būtom šimta kartu geresnē. A ne tēp, Petrā? – sokdams ont nomū, tarē Juonis.